

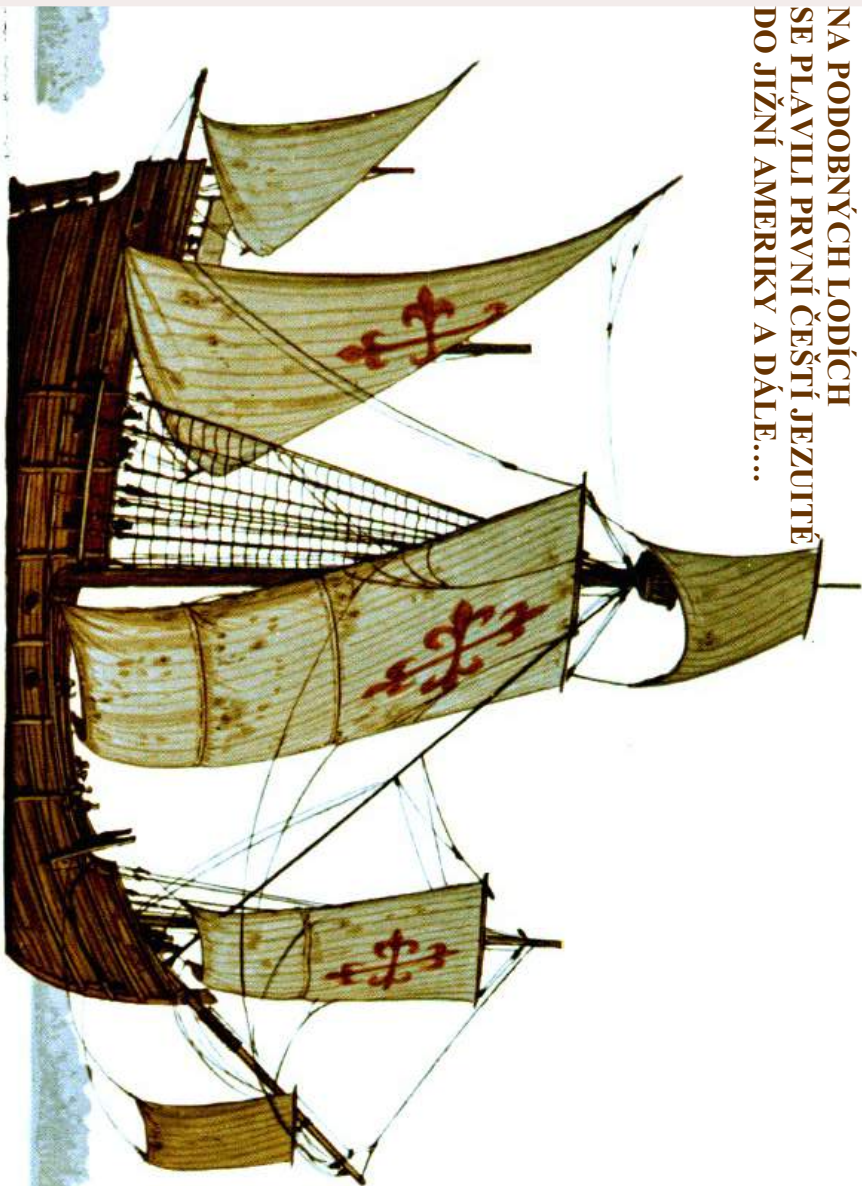
září 9/2014
časopis krajanské rodiny v New Yorku

ZVON
2014

**“CARAVEL”
NA PODOBNÝCH LODÍCH
SE PLÁVLILI PRVNÍ ČEŠTÍ JEZUITÉ
DO JIŽNÍ AMERIKY A DÁLE....**

Anděl STŘÍZLIVOSTI

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství
v Kostelním Vydří 2002)

Leckdy označujeme přívlastkem “střízlivý” člověka bez fantazie, nudného. K takovému životnímu postoji tě anděl střízlivosti určitě nepovede. Od prvopočátku patří slovo “nüchtern” (lačný) do klášterního slovníku. Pochází z latinského výrazu *nocturnus*, noční. Mniši vstávají v noci pravidelně k modlitbě, a zatímco celé město spí, “drží noční stráž”. Noční bohoslužba mnichů (vigilie) se skládá ze tří nokturnů, tří nočních hlídek. Mniši se nokturny modlí, dříve než posnídají. Lačný znamená tedy toho, kdo “dosud nejedl ani nepil”. Kdo ještě nejedl, je zcela bdělý a bere věci střízlivě. Jestliže se napijeme přes míru, skutečnost vidíme jen v matných obrysech. A když se příliš najíme, jsem přesyceni a ospalí, a tím i málo vnímaví. Střízlivost je tedy schopnost vidět věci tak, jak jsou, aniž bychom svůj pohled defomoval brýlemi ospalosti nebo svými vlastními pocity.

Jak vítaná je tato schopnost, jestliže se diskutující dávají unášet jen svými emocemi. Taková střízlivost je požehnáním, jestliže při rozhodování vystoupí do popředí mnoho vlastních zájmů, mocenský boj a mnoho vztahových konfliktů, které brání jasnému vidění věcí. Jistý řemeslník mi vyprávěl, co zažil v jednom ženském klášteře. Jedna sestra mu řekla, že chce žlutý závěs, ale ne proto, že by se jí žlutá barva líbila, nýbrž proto, že ji chce matka představená. Hlavním důvodem však bylo, že jiná sestra, která je jí protivná, nemůže žlutou ani cítit a chce za každou cenu zelenou. Naše rozhodnutí se často řídí podobnými vztahovými konflikty. Právě tehdy potřebujeme anděla střízlivosti, aby nám dal vidět věci správně. Střízlivost lze také ztotožnit s pojmem “věcnost”. Vyrovnáme-li se však spravedlivě s věcmi, vyrovnáme si i s tím, co je podstatou problému. Leckdy ale směšujeme věci se svými emocemi a už je správně nevidíme. Tak žádný konflikt nevyřešíme, protože všichni tápají v jakési emoční kaši jak v močálu, z něhož se už vlastní silou nedostanou.

Anděl střízlivosti tě povede k požehnání pro lidi, s nimiž mluvíš, kteří u tebe hledají radu, kteří ti vyprávějí o problémech, poraněních, o své zlosti a různých zklamáních. Nedáš-li se strhnout k emocím, ale naopak střízlivě vyjasníš, oč vlastně jde, můžeš opravdu pomoci a tazatele z jeho emocí vyvést. Střízlivost žádá správný odstup od druhého. Překypuješ-li soucitem, cestu druhému neukážeš. Tvůj soucit mu možná zprvu udělá dobře. Ale vaše vzájemné bědování, jak je život zlý, nestáčí. Musíš s druhým soucítit a současně se střízlivě a se zdravým odstupem zamyslet, jak najít cestu z džungle problémů.

Anděl střízlivosti ti zároveň pomůže správně se orientovat ve vlastní situaci, odbourat dramtizaci, s níž často svou situaci přeháníš, a nalézt cestu, jak lépe zacházet se sebou samým. Dosti často býváš slepý a vidíš vše jen brýlemi své zlosti, svého zklamání nebo poranění. To všechno zatemňuje pohled pro schůdná řešení. Tak ti přeji anděla střízlivosti, abys jasně viděl svou situaci a dovedl vnést světlo do mlhy lidských konfliktů; ať už jde o mezilidské vztahy nebo rozhodnutí.

VY JSTE SE zase kochal, že jo, pane doktore. Tato známá věta z filmu VESNIČKO MÁ STŘEDISKOVÁ se mohla téměř naplnit i tady v New Yorku. Kochal jsem se pohledem na Manhattan - zvláště na nový mrakodrap, který roste na rohu 57 ulice a Park Avenue - a v ten moment přede mnou zastavila kolona aut přejíždějící Queensborough most. Stačil jsem však v poslední chvíli zareagovat a neskončil jsem na nárazníku přede mnou jedoucího auta. Na rozdíl od pana doktora (Rudolf Hrušínský) mě nemusel odtahovat řidič nákladáku (Marián Labuda).

Ergo kladívko - můžeme se kochat a spíše máme se kochat, ale dodržujme předpisy a zákony.

Navštívil jsem jednoho velmi dobrého známého. Řeč se točila o všem možném. Po vynikajícím obědě, který připravila jeho manželka, jsme oba vstoupili na tenký led. Totiž na politiku - oba máme na některé události ve světě výrazně jiný názor. Nebudu rozebírat naši debatu, ale myslím si, že skutečnost je taková, že my "obyčejní lidé" máme pravděpodobně méně informací, než lidé v politice. Pak si také myslím, že hodně záleží, jaké životní hodnoty ten který politik zastává. Spletitost politických a hospodářských zájmů různých států je obrovská. Za důležité, abychom se o politice mohli bavit, považuji vyloučení konspiračních teorií (židozedenářství, různé tajné aliance atd.) Protože pak se to všechno hodně zjednoduší a vlastně není o čem řeč. Milí čtenáři, tento časopis není zaměřený v žádném případě na politiku. Jenom mě jako křesťana nutí přemýšlet, zda se za politiky dostatečně modlím a pokládám si otázku - modlí se dostatečně věřící politici před důležitým rozhodnutím?

Přeji Vám hezký čas strávený s časopisem ZVON.

Fr. Antonín

Šiesta bolesť Panny Márie, keď prijíma do náručia mŕtveho syna

Evanjelia nehovoria nič o tom, ako po zložení z križa vložili Ježišovo telo do náručia Jeho matky. Nebolo to ani potrebné! Táto skutočnosť bola taká prirodzená a jednoduchá, že evanjelista Ján, ktorý bol pri tom, nič nezaznamenal. Kam inde mohli položiť Ježiša hneď po zložení z križa! Kto mal prednostné právo vziať ho do náručia, ak nie Jeho matka? Ježiš sa vrátil do náručia, z ktorého vyšiel!

Keby sme vedeli pozbierať všetky zobrazenia Panny Márie, ako nám ich odovzdala dvetisícročná kresťanská zbožnosť, ktorá plnila predpoveď: blahosladenou ma budú nazývať všetky pokolenia, najčastejšie by sme videli matku s dieťaťom a matku s mŕtvym synom v náručí. Betlehem a Kalváriu. Akoby tento fakt chcel pripomenúť celému svetu a všetkým matkám radostné a bolestné tajomstvá vykúpenia a radostné a bolestné tajomstvá materstva. Pravdepodobne by mala prevahu Sedembolestná. Zvlášť tam, kde prechádzalo po zemi viac utrpenia ako radosti. Ak pôjdete do Šaštína, všimnite si kamennú dlažbu okolo hlavného oltára. Vyše dvesto rokov slovenský národ kolenami vrýval do kameňa svoje bolesti a svoju nádej.

Ani jednu dvojicu nevyjadrovalo umenie tak často a v takých extrémne zložitých podobách života a smrti: Matka šťastná a Matka bolestná! Stretieme sa s ňou takmer v každej kresťanskej rodine, v každej domácnosti, v každej farnosti a komunite. Najväčší géniovia, umelci vďačne zobrazovali podobu Sedembolestnej v kameni, v poézii, v obrazoch, v hudbe. Ani neveriaci neprejdú okolo nej bez úctivého obdivu. Veríme, že to tak ostane až do konca sveta. Ona svojim materským právom tiež môže povedať: Aj ja ostanem s vami až do konca sveta.

Šiesta bolesť (snímanie Ježiša z križa), toto trináste zastavenie na križovej ceste, je statické. Tak ako štvrté, keď sa Ježiš stretá so svojou matkou. Ba ešte viac. Nič sa nedeje, nijaká činnosť, nijaké slovo. Je to len chvíľka mlčania. Všetko úctivo zmlklo. Len na chvíľku si Ho podrží v náručí. V tom istom náručí. Teraz ináč ako v Betleheme, keď bol dieťaťom. Božie cesty sú nevyspytateľné v radosti a ešte viac v bolesti. Čas bolesti je Boží čas. Bolesť je Božie zjavenie. A Božia Matka prijala toto zjavenie bez protestu, bez najmenej výhrady. Preto aj využila milosti v ňom skryté. Najmä tie menej zrozumiteľné alebo aj celkom nezrozumiteľné.

Na začiatku som spomenul, že táto šiesta bolesť je statická. Ale len navonok. Navonok sa naozaj nič nedeje. Vo vnútri áno. Pre učeníveho a pozorného svedka tejto bolesti sa otvára ešte jeden pohľad. Matka je vždy aj učiteľkou: Mater et magistra. Panna Mária je vzorom, ako sa správať v bolesti a trápeniach.

Dôstojnosť Máriinho utrpenia, keď „stojí“ pod krížom, je podobná vznešenosti utrpenia jej Syna, pokračuje v dôstojnosti s akou ovláda a prežíva svoju bolesť, keď Ho drží v náručí.

K tomu nám podáva niekoľko vzácných myšlienok W. Faber: „S bolesťou sa nezaobchádza ľahko. Pochopiť bolesť ako Božie poslanstvo a tak ju prijať a spracovať, nielen sa jej pasívne podrobiť, je ťažkou úlohou. Bolesť je totiž dvojznačná: môže nás úplne rozvrátiť a zbaviť všetkej ľudskej dôstojnosti a obráť o jej prirodzenú a nadprirodzenú cenu, alebo nás môže vnútorne očistiť, pretaviť a posvätiť. Záleží na tom, ako ju prijmem.

Môže byť základom svätosti, alebo prechodom k sebeckosti a sebaláske. Bolesť patrí k ceste k Bohu. Nie je chorobou, ale zdravím duše. Nie je zastavením sa na ceste,

ale rozvojom a pokrokom. Ale len vtedy, keď ju prijmem ako Božie poslanstvo, s pokojom, s pokorou a s dôverou, keď budeme aktívne spolupracovať s Božou milosťou.

Posväcujúcu účinnosť bolesti znehodnotíme a premárnime, ak sa oddáme sebaľutovaniu, plaču samých nad sebou, ak zbytočnými slzami polievame pocit vlastnej dôležitosti. Pociť byť stredobodom pozornosti, súcitu, sentimentality, akoby celý svet sa mal točiť okolo nás, akoby to bolo naše právo a povinnosť ostatných, je rakovinou kresťanskej bolesti. Okrádame sa tým o veľké bohatstvá. Správne prijatá bolesť nám pomáha rýchlejšie dozrievať, naopak, nepochopením bolesti zaostávame, stávame sa nekritickými, sme na ťarchu sebe aj druhým a znechucujeme ich.

Trpiaci kresťan sa práve v trápení zamýšľa. Keď sa stretne s pozornosťou, je skôr vdáčný. Usiluje sa usmievať, aj keď ho niečo bolí. Dbá o to, aby z jeho slov a gest nebolo cítiť jeho utrpenie. Je láskavý a pozorný voči druhým. Svoj kríž si ponecháva pre seba. Nevymáha si súcit

a sympatiu. Súciť a sympatia majú cenu, ak sú spontánne, nie vydierané. Trpiaci kresťan má právo na útechu, ale nerobí si na ňu nárok, aj keď ju azda v kútiku srdca očakáva. Čím viac útechy od ľudí, tým menej od Boha. Posväcujúca sila bolesti pochádza od Boha, nie od ľudí. Božia milosť sa najochotnejšie približuje k srdciam, ktoré sú zbavené lásky druhých, k srdciam opustených, neporozumených.

Lekcia, ktorú nám dáva Panna Mária pri tejto bolesti, nie je ľahká. Panna Mária s mŕtvym telom svojho Syna v náručí akoby prosila: Keď som stratila svojho prvorodeného Syna, zachráň, nebeský Otče, aspoň tých druhorodených, ktorých mi On zveril na kríži.

Vďaka ti, Sedembolestná!

SLOVENSKÁ PÚŤ DO WASHINGTONU, D.C.

V nedeľu 14. septembra 2014 vás srdečne pozývame na **spoločnú púť slovenských farností** do Národnej baziliky Nepoškvrneného počatia vo Washingtone, DC, ktorej stredobodom bude **slávnostná slovenská svätá omša o 11.00 hod.** v dolnej krypte baziliky. Touto púťou pri príležitosti sviatku Sedembolestnej Panny Márie a za účasti kňazov a veriacich rôznych slovenských farností (Trenton, Clifton, New York, Detroit, a ďalšie) vyvrcholí v USA **jubilejný mariánsky rok Sedembolestnej Panny Márie 2014**, ktorý vyhlásili biskupi Slovenska v súvislosti so 450. výročím prvého zázraku na príhovor Panny Márie v Šaštíne a 50. výročím potvrdenia Sedembolestnej Panny Márie za patrónku Slovenska. Obnovené bude tiež zasväcujúce zverenie sa Slovákov pod ochranu Sedembolestnej Panny Márie.

Záujemcovia o autobus na túto púť (dospelí \$30, deti do 15 r. zdarma) nech sa prihlásia buď osobne (v nedeľu dole v hale), alebo telefonicky na farskom úrade (212-734-4613), alebo emailom (slovakchurch@gmail.com).

Prízeň osudu priátele získáva, nepřízeň spoľahlivě prověří.

Seneca Lucius Annaeus

Modlitba je plodná právě tím, že Bůh neodpovídá.

Saint Antoine de Exupéry

Až si budeme vědomi své úlohy, byť zcela bezvýznamné, pak teprve budeme šťastni.

Saint Antoine de Exupéry

Přednost lásky před vírou?

Ukázka z knihy *“Chci abys byl”* od Tomáše Halíka, nositele Templetonovy ceny 2014. Hlavním tématem této knihy je láska. Kniha vyšla v nakladatelství Lidové noviny roku 2012.

Autor sám říká, že jeho kniha není určena těm, kteří mají ve všem jasno a jistotu. Domnívám se, že pokud s odvahou i pokorou i oni tuto knihu přečtou, hrozí jim možná *“polojasno”* v jejich jistotách, zároveň se jim však otevře větší rozhled a získají více pochopení pro ty, kteří jejich jistotou neoplyývají. Ostatně život je cestou k Bohu, kdy netušíme, co nás za nejbližší zatáčkou čeká a jen touha a láska k Cíli cesty nás může vést i v okamžicích, kdy je cesta rozbitá či Cíl se ztrácí v podrostru.

Nemohu se ubránit myšlence, že Boha příliš nazajímá, zda v něho věříme. Velmi mu však záleží na tom, zda ho milujeme.

Nebo přesněji: Nezáleží tolik na víře v onom smyslu, jak se dnes tomuto pojmu často rozumí, totiž že *věřit v Boha* znamená být přesvědčen o jeho existenci. Nemyslím, že naše spása závisí na našich náboženských názorech, představách a přesvědčeních. Už svatý Tomáš Akvinský tvrdil, že nevíme, co znamená *“být”* v případě Boha, neboť *Bůh je jinak, než jsou věci*. To, co Boha opravdu zajímá a podle čeho nás zřejmě bude soudit, nejsou naše názory, nýbrž povaha a míra naší lásky. Jde mu nikoliv o víru ve smyslu *“názorů”*, nýbrž o víru bytostně spojenou s láskou. Víra bez lásky je prázdná; ano, často pak bývá opravdu jen projekcí našich přání a obav, v tom mají mnozí ateističtí kritici náboženství pravdu. Víra bez lásky je mrtvá, je jako sůl, která pozbyla své slanosti - *“k ničemu se už nehodí, než aby byla vyhozena ven a lidé po ní šlapali,”* (Mt 5, 13) *“I démoni věří a třesou se,”* říká Písmo.

Ve své první encyklice hned v úvodních větách papež Benedikt XVI. říká: Na počátku křesťanského života není nějaké etické rozhodnutí nebo velká idea, nýbrž setkání s osobou v lásce. Křesťanství není jen etický systém nebo systém věroučných vět. Je to - říká papež jinými slovy - *“love story”*, příběh lásky. Stát se křesťanem neznamená přijmout nějaký *“světový názor”*, nýbrž *milovat Boha*.

“Miluj Pána, svého Boha, z celého srdce, z celé duše a ze všech sil!” říká Ježíš na otázku, které přikázání je v Zákoně to největší a nejdůležitější. Ale jak se to dělá? Můj Bože, nemohl bys mi poskytnout nějaký konkrétní návod?

A View from the Pew

by Deacon Greg Kandra

www.patheos.com/blogs/deaconsbench

Swimming with Scapulars

I've never been wild about scapulars. I got my first one around the time of my first communion. Scapulars are light, flimsy, made of cloth and thread. They show wear and tear. They can unravel, and easily absorb every ounce of sweat. I never felt comfortable wearing them - which, I'm sure, is part of the *point* of wearing them. I gave them up at a young age and I've resisted the best efforts of my wife to get me to start wearing them again.

But there is a book that has me looking at them in a new light: It's called *Swimming with Scapulars*, and it's written by Matthew Lickona. It is a memoir of sorts, though it follows no strict chronology and wanders amiably through the author's memory, pausing to ruminate, sniff the air, admire the scenery and marvel at the idiosyncratic beauty of the Catholic faith.

It's a beauty that leaves Lickona full of admiration-and anxiety. He believes fervently, devoutly, enthusiastically-but he struggles to live what he believes, as so many of us do, and in his struggles he finds lovely epiphanies. He writes of his marriage, for example: "I think the relationship I have with my wife is the best chance I will ever have to love my neighbor as myself." Has there ever been a better definition of marriage?

Lickona is a mix of contradictions: a journalist who writes about wine for a California paper, loves the rock band

Nine-Inch Nails, but abstained from sex before marriage and, in fact, waited for several days after his marriage, because his new bride was fertile.

The fact that he is able to write about these things with such candor is surprising; that he does it so engagingly is a minor miracle. He writes that he thinks his faith is weak-but wasn't it St. Paul who told us that when he is weak, then he is strong? Lickona's strength lies in owning up to his doubts and uncertainties, and then gently, persistently, picking them apart. (Frankly, I don't think his faith is weak at all. If anything, he displays the curious mind that makes for the most ardent and fearless Catholics.) No one will ever accuse him of living an unexamined life; his ponderings and puzzlements are heartfelt, funny and true.

The book's title comes from a Christmas Eve swim he once took off coast of Florida; he lost his scapular in the waves and felt, suddenly, vulnerable. His book embraces and celebrates that vulnerability. In the riptides of life, battered by waves and splashed with cold water, what are we left with but blind faith? How do we trust in The One we can't see, when the undertow is pulling us away from the shore?

Swimming with Scapulars is one man's effort to find his footing in this uncertain world, amid shifting sands and merciless currents. We're lucky to have people like Matthew Lickona to remind us that scapulars-like so many elements of faith-are delicate and easy to lose.

Hold onto them. And watch those waves.

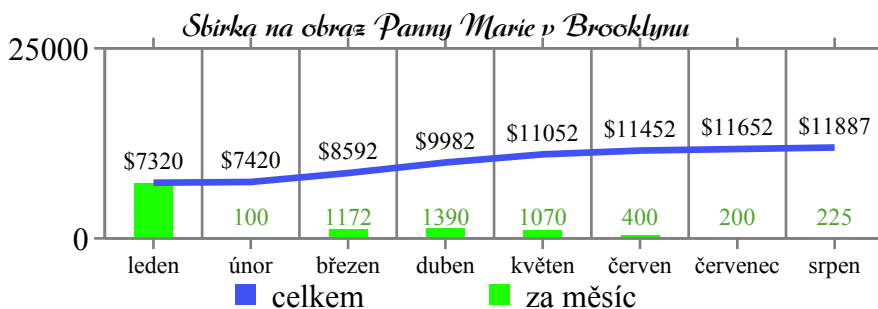
Srdečně blahopřejeme paní Simoně Kostkové k jejím kulatým narozeninám. 14. září to bude 40 let, co spatřila světlo světa.

Milá Simono, za celou krajanskou rodinu Ti přeji hodně zdraví a Boží požehnání nejen Tobě, ale celé Tvé rodině.
Fr. Antonín

Mše svatá ve Washingtonu, D.C.

ke cti svatého Václava - patrona české země
28. září 2014 bude mše svatá v Národní svatyni
Immaculate Conception v české kapli
Panny Marie Hostýnské.
začátek v 12.15pm
Všichni jsou srdečně zváni

V minulém období na obraz přispěli:
Helen Otýpka, Bohumil Novotný, Růžena Bunžová

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli: Helen Otýpka, Rudy Solfronk, Bohumil Novotný, Šárka Elahi. Emil Pavelek, Věra Kolasa.

Události - SRPEN - AUGUST

Na svátek sv. Ignáce, zakladatele jezuitů 31. července, papež František povečeřel s komunitou v generálním domě jezuitů. Setkal se také se sedmi bratry a sestrami otce Paolo Dall'Oglio - jezuitu, který byl unesen v Sýrii před rokem.

1. srpna - "Jsme vděční a šťastní," prohlásil tiranský arcibiskup Rrok Mirdita, jako odpověď na zprávu, že papež František navštíví 21. září Albánii

4. srpna - biskupové Anglie vyzývají k modlitbě za křesťany v Iráku.

7. srpna - papež František navštíví Filipíny v lednu 15 - 19, 2015

8. srpna - biskupové USA (USCCB) vyzývají k modlitbě za křesťany v Iráku. Zde je modlitba Chalcedonského katolického patriarchy v Iráku Louise Rafaela Sako.

Lord,

The plight of our country is deep and the suffering of Christians is severe and frightening. Therefore, we ask you Lord to spare our lives, and to grant us patience, and courage to continue our witness of Christian values with trust and hope. Lord, peace is the foundation of life; Grant us the peace and stability that will enable us to live with each other without fear and anxiety, and with dignity and joy.

Glory be to you forever.

12. srpna - papežův osobní vyslanec kardinál Fernando Filoni odcestoval do Iráku.

14. srpna - papež František přijíždí na pětidenní návštěvu do Jižní Koreje. **15. srpna** blahořečil 124 korejských mučedníků, kteří zemřeli pro svou víru více než před dvěma sty lety.

22. srpna - uveřejněn 8. revidovaný dokument týkající se zdravotního pojištění (HHS). Vyvolává nesouhlas u mnoha katolických institucí, protože vyžaduje u zaměstnavatele krýt abortativní a kontracepční prostředky.

22. srpna - papež František telefonoval rodičům zavražděného novináře Jamese Foleyho v Iráku.

27. srpna - Bahrajský král Hamad Bin Isa Al Khalifa nabídl pomoc pro 200 křesťanských rodin, které musely uprchnout z Mosulu v Iráku.

papež František je iniciátorem fotbalového zápasu pro mír, kterého se mají zúčastnit hráči z různých kultur a náboženství (katolíci, protestanté, židé, hinduisté, muslimové a další. Zápas se má odehrát 1. září 2014 na olympijském stadioně v Římě.

Něco pro zasmání:

Zakladatel metodismu John Wesley měl jednou podivný sen. Stal u bran pekla, zaklepal a ptal se, kdo tam je: "Jsou tam katolíci?"

Odpověď zněla: "Ano, mnoho." "I metodisté?" "Ano, mnoho."

Ta poslední odpověď ho zděsila. Pospíchal k nebeské bráně.

Tam položil stejné otázky, ale v opačném pořadí: "Jsou zde metodisté?"

"Nejsou." "Katolíci?" "Nejsou."

To mu bylo divné, a tak se zvědavě zeptal: "A koho tu vlastně mate?"

Dostal odpověď: "Boží děti."

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci září: Ludmila Sedláčková 2. září, Marie Chvilíčková 5. září, Tomáš Brabec 7. září, Julia L. Brabec 10. září, **Simona Kostka 14. září**, Daniela Brabec 19. září, Václav Jelínek 20. září, Jan Tomeček, 21. září, Michal Krška 22. září, Vlasta Krupková 24. září, Dagmar Čermáková 26. září, Marie Jelínek jr. 26. září, Nikolas Pope 26. září, Václav Jelínek jr. 28. září.

úmysly mši svatých v měsíci září 2014

datum	úmysl	dárce
Sep-06	Za Martina Krále	rodina
Sep-07	Za zdraví pro rodinu Brabcovu	rodina Brabcova
Sep-10	Za rodiče Fojtíkovy z obou stran	rodina Fojtíková
Sep-14	Za rodinu Sporkovu, Zívrovu a Krskovu	rodina Krskova
Sep-17	Za zomrelého Karola Krupku	rodina Krupkova
Sep-18	Za zomrelú sestru Miladu Havlíkovu	rodina Krupkova
Sep-21	Za zemřelého manžela Jiřího Smrčku	Božena Smrčka
Sep-24	Za rodiče Fojtíkovy z obou stran	rodina Fojtíková
Sep-28	Za krajanskou rodinu	
Sep-29	Ze zemřelého manžela Václava Seiberta	Vlasta Seibert

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc

110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959

šky na podporu pro časopis a missi: Czech Catholic Mission in NYC

na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek

Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am

v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown, Ave Astoria

příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall

adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek,

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959

E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu

(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>

PO DOBU OPRAVY
KOSTELA
MŠE SVATÉ JSOU
V PARISH HALL
PŘES CESTU
NAPROTI
KOSTELA

ZA HRANICEMI SVĚ VLASTI

Podle historických pramenů až do roku 1767, kdy bylo Tovaryšstvo Ježíšovo ze španělských držav vypovězeno, zamířilo z české provincie do světa kolem sto třiceti jezuitů. Některé zdroje jich uvádějí až sto šedesát.

V první větší výpravě z české řádové provincie, která se vydala do Ameriky roku 1678, byl také první mučedník - Augustin Strobach. Spolu s ním odpluli další jezuité, mezi nimi Šimon Boruhradský, Matěj Cuculinus, česky Kukulín a konečně Josef Neumann. Dodnes nejnámější z nich je zřejmě polenský rodák Šimon Boruhradský. Podepisoval se ovšem Simón de Castro, protože jeho pěkné české jméno bylo pro Španěly nevyslovitelné. Studoval jako jiní na jezuitském gymnáziu, později i filozofii v Olomouci, knězem se ale nestal. Až do své smrti zůstal laickým bratrem. Do řádu vstoupil r. 1670 v Brně a v r. 1678 získal povolení odejít do misí. V Novém Španělsku se usadil v Mexiku, kde sídlil i španělský místokrál. A zde se projevil největší Boruhradského talent. Byl totiž skvělým stavitelem! Nejenže přebudoval palác místokrále, který poničil požár, ale hlavně důmyslnou stavbou říčních kanálů v r. 1692 dokázal zabránit záplavám, které město každoročně postihovaly. Obyvatelé Mexika za to na něj s vděčností dodnes vzpomínají. 300. výročí jeho úmrtí oslavili tím, že vydali faksimile jeho stavebních plánů.

Mučedník Augustin Strobach, rodák z Jihlavy, zahynul na Marianách roku 1684, kdy proti Španělům povstali indiáni kmene Chamoro. Předtím ovšem stačil ostrovy poutavě vylíčit ve svých zprávách, včetně přírodních podmínek i zvyků domorodého obyvatelstva. Podle něj tito ušlechtilí divoši neznali cenu zlata, stříbra ani drahokamů. „Tudíž není zde nenasytné lakoty, o níž vůbec žádný obyvatel Mariánských ostrovů nic neví,“ napsal v jednom z dopisů. Španělskou nadvládu si ovšem nechtěli nechat líbit. Augustin Strobach se tak dožil jen osmatřiceti let. Druhý mučedník, P. Václav Jindřich Richter S.J., autor mapy povodí řeky Ucayali, přijel s druhou výpravou roku 1684. Tehdy možná odešli naši nejlepší jezuité: Jiří Brandt, Jiří Burger, Samuel Fritz, Johan Gastel, Václav Šimon Richter a Ondřej Suppetius. Z této skupiny zřejmě nejvíce proslul P. Samuel Fritz S.J., rodák z Trutnova, který v povodích Amazonky strávil přes čtyřicet let, pastoračně spravoval obrovské území a stal se autorem významného geograficko-kartografického díla - první přesnější mapy Amazonky.

Augustin Strobach

